

[Poul Nødgaard]

Jeg ved godt, at vi nu har fået regler om, at man kan gå over amtsgrænserne osv., men det løser alligevel ikke alle problemer. Jeg tror, staten skal være en meget mere afgørende faktor, når det gælder vores hospitalsvæsen, til gavn for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Den socialdemokratiske ordfører, fru Lone Møller, sagde, at det er den borgerlige privatiseringsiver, der har været medvirkende til den situation, vi er i i dag, og at det derfor er hos Venstre og De Konservative, ansvaret burde placeres. Dertil vil jeg sige, at når Venstre og De Konservative nu er blevet positive over for at gøre noget i denne situation, kan det ikke være rigtigt, at den socialdemokratiske regering, som under de tidligere regeringer i den grad kritiserede Venstre og De Konservative, nu bebrejder V og K, at de er med på, at der skal ske noget nu. Det synes jeg er positivt, og det skal Venstre og De Konservative roses for. Derfor nytter det ikke, at Socialdemokratiet, der tilfældigvis i dag sidder i regering, nu pludselig ikke vil være med længere.

Og når jeg siger »ikke vil være med«, er det rigtigt, for fru Lone Møller siger konstant, at det er privatiseringsiveren, der er medvirkende til den situation, vi er i. Det er det ikke. Nej, det, der er galt, er, at disse privatiseringsprincipper ikke i meget højere grad er ført ind i sundhedssektoren. Derved ville meget være opnået, og det er den vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Hr. Poul Nødgaards betragtninger om, at staten nu skal til at have ansvar for det hele, tror jeg er en meget dårlig idé. Men det, vi kan gøre – også fra Folketingets side – er gennem lovgivning at sikre, at borgerne har et vist minimum af rettigheder, som amterne altså skal leve op til. Kan amterne ikke det, må man nedlægge dem og eventuelt lade dem indgå i større regioner og kommuner. Og dér, hvor de er for små til at klare det, må man finde en anden løsning på det. Men jeg tror ikke, man skal centralisere det.

Endelig vil jeg gerne spørge fru Lone Møller, om hun ikke er enig i, at det er vigtigt at

være opmærksom på, om amterne har nogle incitamentter til at behandle folk. Jeg tænker her også på kommunerne, som står med ansvaret for sygedagpengene. De kan jo ikke gøre krav gældende over for amterne, fordi patienterne ikke kan blive behandlet der. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at man ser på hinandens situation. Jeg ved, at amtspolitikkerne siger: Jamen vi har jo ikke noget ud af at gøre det og det, for det er jo kommunernes ansvar. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også får det med.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jan Køpke Christensen, at jeg synes, det er særdeles glædeligt, at Venstre og De Konservative gerne vil være med til at løse problemerne. Jeg mener, det ville være ønskeligt, om vi alle sammen i fællesskab fik løst problemerne og ikke kun diskuterede privathospitaler kontra de offentlige som den eneste måde at løse problemerne på.

Når jeg henviser til, at situationen i dag er alvorlig, er det på baggrund af, at man i årevis har været med til at slide vort sundhedsvæsen ned. Det er ikke problemer, der er opstået over en nat. Det er heller ikke problemer, som vi kan løse over en nat, men vi har taget fat, og vi følger det nøje. Der kommer snart nogle udvalgmeldinger om, hvordan situationen ser ud både med hensyn til plejeområdet og med hensyn til at få en længere planlægning på sygeshusvæsenet. Vi har altså taget fat, men vi er nødt til at vente, til man er færdig med det arbejde.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at vi hellere skulle lave en lovgivning herinde, som gav patienterne nogle rettigheder. Jamen lad os så komme i gang med det. Kunne vi så ikke blive enige om her i dag at vedtage en lovgivning, der fastslog, at en af disse rettigheder bestod i, at en patient, der melder sig til en operation af en eller anden art, men som ikke inden for f.eks. en måned – eller vi kan også sige halvanden måned – har modtaget melding om, at vedkommende kan blive opereret dér og dér, har lov til at få det gjort hos hvem som helst og til at præsentere det offentlige for regningen?